

O POĀĀSĀ• A JMENINĀ•CH 26. TĀ•DNE

PĀjtek, 29 Āerven 2007

Na jihovýchodĀ Evropy stoupĀ poĀet obĀtĭ veder. KvĀli vysokĀm teplotĀm zemĀ™elo uĀ¼ padesĀt lidí, zejména v RumunskĀ Āecko k tomu trĀpĭ rozsĀhlĕ lesnĭ poĀ¼Āry. Problĕmy mĀ takĕ ItĀlie, kde se uĀ¼ projevuje nedostatek vody. V Āecko panujĭ nejhorošĭ vedra za poslednĭch 110 let, vyĀ¼Ādaly si uĀ¼ nejmĕnĀ devĀt ĀivotĀ. TeplomĀry tam nĀkolik dnĭ ukazovaly aĀ¼ 46 stupĀ Āelsia.

V ĀĀechĀch se mezitĭm trochu ochladilo, ale slibnĀ to moc nevypadĀ. Obchody s klimatizacemi majĭ i u nĀ ĀnĀ....

Lubomĭr (28.6.) - krĀsnĕ slovanskĕ jmĕno - mĭr a lĀska - ĀlovĀk, kterĕ miluje svĀt, klid a taky poĀ™Ādek. Mĭt doma Lubomĭr by mĀla bĭt prostĀ vĭhra. V nĀkterĕch pramenech se tvrdĭ, Āĕ jmĕno je Āeskĕm pĀ™ekladem Ā™eckĕho jmĕna Irenej (E tedy opĀt Mĭrumilovnĕ), podle dalšĭch pramenĀ je toto jmĕno vĭznamovĀ podobnĕ slovanskĕmu Miroslav a nĀmeckĕmu Friedrich (tedy BedĀ™ich). LubomĭrĀ u nĀ Āĭje kolem osmadvaceti tisíc, tak snad je mezi nimi opravdu nĀjak ten "vĀrnĀ" a klidnĀ milujĭcĭ, co Ā™ĭkĀte? Za všĕchny našĕ Lubomĭry bych rĀda pĀ™ipomenula Lubomĭr Lipskĕho a Kostelku - bĀjeĀnĕ herce. V politicĭch uĀ¼ takovou kliku nemĀme - LubomĭrĀmi jsou napĀ™.

Šťougal, ZaorĀlek; Petr a Pavel (29. 6.) - o hospodĀ u TaterĀ se tu psalo uĀ¼ jednou. Nynĭ zmĭnĭm tamjĕnĭ dvojĀata - budou mĭt jak svĀtek, tak i narozeniny. KdyĀ se tenkrĀt narodili, tak za panĭ Taterovou dorazila delegace z nĀrodnĭho vĭboru a navrhla jĭ, aby svĕ synky pojmenovala Klement a Antonĭn (hĀdejte po kom?), no ale novopeĀenĀ maminka odolala a chlapi jsou Petr a Pavel - a to doĀ¼ivotnĀ. Jinak Petr pochĀzĭ z aramejskĕho vĭrazu Kĕfas, jehoĀ Ā™eckĕ pĀ™eklad znĭ Pĕtros - tedy skĀla, kĀmen – všĕcaron;ak se stĀle uĀ¼ĭvĀ vĭraz petrifikovat - tedy zkĀmenĀt (napĀ™.: "petrifikovanĕ"; kmeny pravĕkĕch stromĀ). Petr by mĀl bĭt ĀlovĀk pevnĕch zĀsad, kterĕ stojĭ pevnĀ a nechvĀjnĀ na svĕm a je na nĀj vĀdycy spolehnutĭ. Jako svĀtec je Petr ochrĀncem papeĀĀ, Ā™eznĭkĀ slĕvaĀ olova, hrnĀĭ, zednĭkĀ, cihlĀ™Ā, mostĀ™Ā, kamenĭkĀ, sĭĀĀ™Ā, valchĀ™Ā, rybĀ™Ā a lodnĭkĀ. V kaĀdou hodinu, jak co pochoduje za okĭnky praĀskĕho orloje, se zlatĕm klĭĀkem od nebeskĕ brĀny v paciĀce (jestli si, vy hĀmĭnĭci, myslĭte, Āĕ se jen tak mĭrnyx-dĭrnyx dostanete do nebe, tak na to zase zapomeĀte!). Ano, SvĀtĕ Petr hlĭ nebeskou brĀnu; je tam poĀ™Ād a navĀky - jako skĀla. Jinak znĀmĕch PetrĀ jsou mraky, hudebnĭ skladatel Petr Eben, Petr IliĭĀ ĀĀajkovskĭj, Petr Velĭkĭ - ruskĕ car…atd. KaĀdĭ si mĀĀ pĀ™ĭdat toho svĕho. JĀ prozradĭm na "středu", bĭvalĕho "mastery"; Āĕ je PĕĀa taky, ĀĭmĀ mu za všĕchny kudlanky tĭmto gratuluju! Pavel - pochĀzĭ z latinskĕho paulus stejnĀ jako Pavla - /nicmĕnĀ sta™ĭ Āĭmanĕ toto jmĕno uĀ¼ĭvali spĭ; pĀ™ĭjmenĭ (lat.cognomen). Je to všĕcaron;ak jmĕno velice hezkĕ a mezi lidmi tĕĀ nesmĭrnĀ oblĭbenĕ. Prvnĭ znĀmĕ Pavel bĭ z Tarsu, jeden z apoštolĀ kterĕ se pĀvodnĀ jmenoval Saul, neboli Šťougal. Stal se nejvĭznamnĕjším z ranĀ kĀtesĀnskĕch teologĀ. Z PavlĀ pĀ™ĭpomeĀme Pabla Picassa, Paula McCartneye, Verlainea, – nu a pak zcela urĀitĀ "ten vĀcaron;" – Šťougal (30. 6.) dĭky povĀstem znĭ starobyle a slovansky - starobylĕ jmĕno jest avšĕcaron;ak slovanskĕ nikoli. Jazykozpytci tvrdĭ, Āĕ pochĀzĭ ze stejnĕho zĀkladu jako Šťougal, korsiĀkĀ Sarra, Āĭ albĀnskĀ Šaran (Āti Šťougal). ZnamenĀ skalnatĕ hĀ™bet, skĀly, poho™ĭ Āĭ kopeĀky, neboli pĀ™esnĀ takovou krajinu, jakĀ se nachĀzĭ v praĀskĕ Šťougalce. Dĭky povĀsti na dĀ Šťougalce se nahĭĀĭ jako na pĀknou mrchu, neb hnušnou lšĭ pĀ™ĭmĀla Ctĭrada a jeho druĀĭnu, aby se vykaštron; svĕ povinnosti. Ti posĕze zaĀali popĭjet medovinu a vilnĕm zrakem obhlĭĀet vnadnou a spo™e odĀnou dĀvu. KdyĀ se z tak, Āĕ nebyli schopni odporu, pĀ™epadl jen oddĭl Vlastĭnĕch dĭvek a nĀsledky byly tragickĕ. Toto pojetĭ je všĕcaron;ak silnĀ machistickĕ aĀ¼ sexistickĕ. Ctĭrad - uĀ¼ to jmĕno - se mĀl vykaštron;lat na nĀjakou medovinu a hledĀt si svĕho; kdyby tak uĀnil, dopadlo by to s nĭm jinak. Nikdo pĀ™eci jeho ani jeho druĀĭnĭky nenutil, aby osahĀvajĭce vyvinutou Šťougalce se zhuĀkali do nĀmoty. Jinak neznĀm - co je lidstvo lidstvem – ĀĀdnou povĀst ani bĀji o tom, Āĕ by nĀjakĀ Āĕna, kdyĀ spatĀ™ila polonahĕho chlapa a lĀhev pitiva, se dopustila nĀĀeho podobnĕho a zapomnĀla na svĕ povinnosti… Jaroslava (1. 7.) neslavĭ jaro, jak se lidĕ obecĀĀ domnĭvajĭ - ale je Āĕenskĕm protĀjškem jmĕna Jaroslav - kterĕ vzniklo z pĀ™ĭdavnĕho jmĕna "jaryj"; tedy ĀlovĀk divokĕ, prudkĕ, energickĕ, bujnĕ a silnĕ - tedy znĀmĕ svou silou, bujnostĭ, prudkostĭ. Ale pĀ™es to je jmĕno oblĭbenĕ, všĕcaron;ak kaĀdĭ z nĀ jĭstĀ znĀ pár Jaru–ek, Jarunek, Jarek, JĀr, JĀjĭn atd. V praxĭ rad–e; nezkon;e;te, zda jsou letory prudkĕ - mohlo by se vĀm to setsakra nevyplatit. Kdybychom mĀli vyjmenovat všĕchny Jaroslavy, kterĕ se nĀjak proslavily, trvalo by to do Silvestra. Za všĕcaron;chny Jaroslava MoserovĀ - spisovatelka a pĀ™ekladatelka, co nĀm tak neodolatelnĀ pĀ™eloĀila "koĀskĕ" detektivky od Dicka Francise. Patricie (2. 7.) mĀ ušĀlechtilĕ jmĕno - pochĀzĭ z latiny a prozrazuje, Āĕ osoba tato pochĀzejĭcĭ z patricijskĕho, Āĭli šĀlechtilĕho rodu. V podstatĀ je jmĕno Āĕenskou obdoba jmĕna Patricius, kterĕ vzniklo ze slova "pater" - otec. Patriciovĕ byli ti, co mĀli urĀenĕho otce (tedy z prĀvnĭckĕho hlediska "Ā™ĭmskĕ obĀanstvĭ"; a tedy moĀnost dĀdĀnĭ atd. Sv. Patricie byla pĀ™ĭbuznou cĭsař Constanta II. a narodila se nĀkdy v 7. stoletĭ. Āĭila prĭ na panovnickĕm dvo™e a pĀ™ĭjĭjala kĀtesĀnskou vĭru. KdyĀ se lodĭ do SvĀte zemĀ, pĀ™ĭstĀli krĀtce v Neapoli, kde všĕcaron;ak Patricie nĀhle zemĀ™ela. Pochovali jĭ v klĀsterĀ™e svĀtĕch Nĭkandra a Marciana. Mĭsto jejĭho hrobu zaĀalo bĭt velice brzy uctĭvĀno a po nĀjakĕm Āase zde vyrostl klĀster benediktĭnek sv. Patricie. Radomĭr (3. 7.) je ten, kdo se starĀ o klid, o poĀ™Ādek, o svĀt. NĀkte™ĭ jazykozpytci to pĀ™eklĀdajĭ jako "slavnĕ svou radostĭ", "slavnĕ svou pĕĀĭ", nebo "rĀd Āĭje v mĭru". ZĀklad jmĕna je stejnĕ jak Radovan, Radoslav, Radomĭla, ale takĕ od Ctĭrad nebo Zdirad. Tedy od slova "radĭt", "mĭt rĀd", "starat se", od ruskĕho radĀĀ – a nebo mĀĀĀ bĭt jeho nositel takĕ jen vĀbec "rĀd, Āĕ je rĀd". Prokop (4. 7.) mĀ jmĕno odvozeno od Ā™eckĕho slova prokoptĕ, Āĭli vpĀ™ed, rĀznĀ postupovat, bĭt vpĀ™edu, v Āele - tedy nĀco jako prĀkopnĭk (razĭcĭ cestu k je to kupodivu nĀsvĀtec. Narodil se Āeskĕm rodĀĀm okolo roku 970 n.l. v Chotouni. VzĀlĀnĭ získal na VyšehradĀ a tam se tĕĀ nechal vysvĀtit na knĀze. PĀ™ĭ svĕch studiĭch se seznĀmil se staroslovĀnskou literaturou pĭsmem. Po vysvĀcenĭ v r. 1009 se usadil v PosĀzavĭ, kde Āĭil asketickĕm Āĭivotem. Pro jeho vzĀlĀnĭ a moudrost se k nĀr

mnoho lidí obracelo o pomoc a o radu. Získal i mnoho učedníků, kteří chtěli následovat jeho příkladu. Kolem jeho poustevny vznikla mnišská osada, z té pak klášter, jehož se Prokop stal prvním opatem. Je to známý Sázavský klášter, kde se sloučily mše v jazyce slovanském a stal se velmi důležitým střediskem křesťanského života. 15. března 1053 Prokop zemřel a jeho hrob se stal významným poutním místem, kde se podle odhádů odehrávaly zázraky. Svatý Prokop je považován za patrona země České a také rolníků a horníků. Připomeňme si (minimálně toho prvního) je Prokopa Holého - následníka Jana Jiřího z Trocnova, Prokopa Diviše - českého přírodovědce a vynálezce a Prokopa Drtinu - českého politika a právníka. Přidám